

F. t. l. vedr. retsplejeloven

stedet for vidneførsel. Landsretten stadfæstede byrettens kendelse i henhold til grundene.

Med den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for retsplejelovens § 847, stk. 3, nr. 4, fra 30 dages fængsel til 3 måneders fængsel sker der en udvidelse af de typer af straffesager, som vil kunne domsforhandles i tiltaltes fravær. Udvidelsen indebærer, at tiltaltes forklaring i videre omfang end tidligere må antages at kunne have en vis betydning for rettens afgørelse af sagen, uden dog at være så væsentlig, at retten af den grund bør udsætte sagen med henblik på, at tiltalte kan komme til stede, jf. pkt. 3.3.4. nedenfor.

Justitsministeriet kan på den baggrund tilslutte sig Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokatens forslag om at give forsvareren – men ikke anklagemyndigheden – adgang til at dokumentere den tiltaltes forklaring til politirapport i sager, der fremmes efter § 847, stk. 3, nr. 4.

Formålet hermed er at sikre, at alle oplysninger, som kan bevirke et for tiltalte gunstigere resultat, kan indgå i sagen, selv om tiltalte ikke er til stede og kan afgive forklaring. Den foreslåede bestemmelse i § 877, stk. 2, nr. 6, giver forsvareren mulighed for at inddrage oplysninger til gunst for tiltalte i situationer, hvor sådanne oplysninger fremgår af tiltaltes forklaringer til politiet, uden i øvrigt at være af så afgørende betydning for skyldsspørgsmålet eller strafudmålingen, at retten af den grund bør udsætte sagen på, at tiltalte selv kan komme til stede.

Justitsministeriet er opmærksom på, at en ensidig adgang for forsvareren til at dokumentere tiltaltes forklaring udgør en fravigelse af princippet om anklagemyndighedens og forsvarers ligestilling under straffesagens behandling (»equality of arms«). Justitsministeriet finder dog ikke, at dette vil være forbundet med væsentlige, principielle betænkeligheder, da fravigelsen sker til fordel for forsvaret, og da hensynet til en bedre oplysning af sagen bør veje tungt.

Anklagemyndighedens anmodning om dokumentation af tiltaltes forklaring til politirapport vil fortsat skulle bedømmes på grundlag af bestemmelsen i retsplejelovens § 877, stk. 3.

Hvis anklagemyndigheden eller forsvareren finder, at det er af afgørende betydning for vurderingen af skyldsspørgsmålet eller strafudmålingen, at tiltalte er til stede, og får mulighed for at afgive mundtlig forklaring overfor retten, må dette fremføres overfor retten, der herefter må afgøre, om det er forsvarligt at gennemføre sagen uden tiltaltes tilstedeværelse, jf. pkt. 3.3.4. nedenfor.

Forsvarerens adgang til dokumentation af tiltaltes forklaringer til politirapport forudsættes i øvrigt admi-

nistreret sådan, at der ikke ved dokumentation af udvalgte dele af den tiltaltes forklaringer til politiet gives et fordrejet eller tendentiøst billede af, hvad der rent faktisk er forklaret. Såfremt forsvareren alene ønsker nogle af den tiltaltes forklaringer til politiet dokumenteret, må anklagemyndigheden protestere, såfremt man finder, at en isoleret dokumentation heraf vil give et forkert indtryk af den tiltaltes samlede forklaring. Det vil herefter være op til retten af afgøre, om der skal ske dokumentation af den tiltaltes samlede forklaringer eller om sagen eventuelt bør udsættes med henblik på, at den tiltalte selv kommer til stede og kan afgive mundtlig forklaring for retten.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

3.3.4. Bedømmelse af forsvarlighed

Advokatrådet, Dommerforeningen og Rigsadvokaten foreslår som nævnt, at retten som hidtil skal finde fremgangsmåden forsvarlig.

Det følger af retsplejelovens § 847, stk. 3, at en domsforhandling kan gennemføres, og der kan afsiges dom, i tiltaltes fravær, »hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig«. Afgørelse om at fremme en sag i medfør af bestemmelsen forudsætter således altid, at retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig. Det følger heraf, at rettens afgørelse om at gennemføre domsforhandlingen ikke kan være endelig, og at retten derfor kan beslutte at standse domsforhandlingen, hvis der efterfølgende kommer oplysninger frem, som efter rettens opfattelse gør det påkrævet eller ønskeligt, at tiltalte er til stede.

Som nævnt under pkt. 3.2.2 følger det af forarbejderne til § 847, stk. 3, nr. 4, at bestemmelsen hovedsagelig er tiltænkt anvendt af domstolene i forbindelse med mindre, ukomplicerede og mere takstmæssige lovovertrædelser og navnlig inden for færdselslovområdet. Det følger endvidere af forarbejderne, at ordningen ikke er obligatorisk, og at retten derfor kan undlade at fremme en straffesag til udeblivelsesdom, hvis det skønnes, at den tiltaltes forklaring er af betydning for vurderingen af skyldsspørgsmålet eller strafudmålingen.

Som anført under pkt. 3.3.2 er der grund til at være opmærksom på, at straffesager, hvor den tiltalte idømmes mere end 30 dages fængsel og indtil 3 måneders fængsel ofte ikke vil være mindre, ukomplicerede og mere takstmæssige lovovertrædelser.

Som eksempel herpå kan nævnes sager om vold, hvor retten f.eks. skal tage stilling til, om et konkret voldsforhold er omfattet af straffelovens § 244 eller